

Dva utrinka z gorenjske popotne beležnice

MED GRAMOZARJI PRI SAVSKIH IZVIRKIH

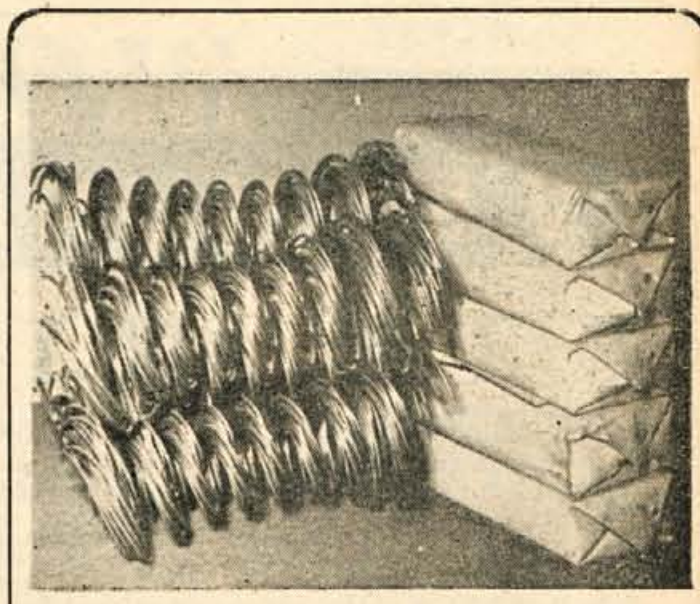
Če prideš iz Ljubljane ali zasavske soteske na Gorenjsko, se ti dozdeva, da si prišel v čisto nov, svetel, jasen svet. Naše motorno vozilo, ki je priropotalo iz zasavske strani, je imelo v jutranjih urah še prižgane luči, da smo se lahko prebijali po cestah skozi železni zid sive megle...

Nemalo smo se začudili, ko nas je avtomobilist nagovoril v nemškem jeziku. Njegov avtomobilski »Se« pa je pomenil Salzburg in ne Slovenijo. Izletnik in njegova družba se niso mogli načuditi napredku Jesenic in soncu, ki sije na Gorenjskem. Družba iz Salzburga je napravila izlet na Koroško, da bi se razvedrila ob tamkajšnjih jezerih...

še niso vtaknili rok v žepe in sedli za peči, da tam pričakajo nove pomladi. Na Jesenicah zdajdo na vseh koncih in hite, da bi dogradili čimprej in čimveč stanovanj. Nekdanji človek je zahteval kruha in iger, današnji tudi udobna stanovanja. Na Jesenicah imajo dovolj dela domače gradbeno podjetje, ljubljanski zidarji, pa iz Nove Gorice in drugih krajev.

UNIČUJOČA SILA GORENJSKIH HUDOURNIKOV

Kakor je živahno življenje na gradbiščih sredi Jesenic, tako je tudi v skritih savskih bregovih okrog Belce in drugod. Gramozarji — mladi, krepki in marljivji fantje, največ iz Medjimurja in Hrvaške, ki so prišli na delo v mesto pod Karavankami in Mežakljo, odhajajo na delo k savski strugi s prvimi jutranjimi kamioni. Največ zalag gramozu imajo na bregu Save, tam pod hudournikom Belco, ki priteka iz karavanškega pogorja...

Ste že odgovorili na našo anketo, ki smo jo razpisali ob Novem letu? Ker želi uredništvo »Glasu Gorenjske« dobiti čimveč mnenj o najbolj brnem časopisu na Gorenjskem, zato podaljšuje tudi rok za odgovore do konca januarja. Odgovore pošljite na naslednja vprašanja:

- Koliko ljudi bere »Glas Gorenjske« v vaši družini?
- Kaj najprej poiščete in berete v časopisu?
- Katere strani oziroma rubrike v listu vam posebno ugajajo?
- O katerih stvareh naj bi več pisali?

Najboljši odgovori (predlogi) bodo nagrajeni! In ne pozabite, da bo kmalu tradicionalno nagradno žrebanje naročnikov »Glasu Gorenjske«! Slika prikazuje dva lepa dobitka, ki jih je dala Železarna Jesenice: 25 kg žebeljev in vzmeti za žimnice. Vsekakor bogati nagradi, ki sta tudi kvalitetno izdelani. Slednje nam zagotavljajo številne izkušnje, ki jih je Železarna dobila v letih svojega obstoja, saj letos praznuje že 90-letnico. Da goste lahko udeleženi pri nagradnem žrebanju, morate imeti vplačano vsaj polletno naročnino na »Glas Gorenjske« — 300 dinarjev. Razen tega pa so vsi naročniki »Glasu Gorenjske« tudi nezgodno zavarovani: za primer trajne nesposobnosti za delo za 40.000 dinarjev; za primer smrtne nezgode pa za 20.000 dinarjev.

Uprava

AVTOMOBILSKA TABLICA »S« NI ZMERAJ »SLOVENIJA«

Pomlad v zimil... Srečanje s soncem, ki je za našo Gorenjsko neprepeljiva prirodna surovina. Je simboličnega

Hudournik Belca priteka iz karavanškega pogorja

pomena napredka in rasti v gospodarskem pogledu. Skofja Loka, Kranj, Trzin in drugi kraji se tako razvijajo, da izletnik, ki jih po nekaj letih spet obiše, komaj sledi.

zda gradbe. Jesenice slove tudi po veliki moderni in udobni bolnišnici in po odličnih hokejstih, ki so med najboljšimi v Jugoslaviji in sega njihov sloves tudi preko državnih meja. Tuji pa poznajo Jesenice še najbolj zaradi važnega železniškega križišča.

ake in od drugod. Za pridne roke je na Jesenicah dovolj kruha; in ne bo ga zmanjkalo.

Gradbenim podjetjem dela nemalo skrbi oskrba z gramozom. Peščene poljane ob Savi v bližini Jesenic so že izčrpane, zato je treba gramoz dovažati iz bolj oddaljenih krajev. Nekritični ogledovalec bi menil, da je skrb za pesek postranskega pomena, ko pa stojiš nekaj časa ob glavni asfaltirani cesti iz Jesenic proti gornjesavski dolini, boš opazil verigo raznovrstnih gramozarjev pa ženi in otrokom.

JESENICE RASTEJO IN SE ŠIRIJO

Čeprav je običajna gradbena sezona že pri koncu, saj prilita mrz in je zima, gradbeniki

Gotovo pa kažejo največji razmah naše železarske Jesenice. Na Jesenicah smo se zapredli v pogovor s popotnikom, ki je prišel v naše kraje z one strani Karavank. Na svojem avtomobilu je imel na »Se«, zato smo menili, da je našega rodu in jezika.

SRNE IN GAMSJI NA OBISKIH PRI GRAMOZARJIH

Kadar jih zabebe, poprimejo za lopate in začno pripravljati gramoz, da ga bodo kasneje, ko se bo vrnil tovarnjak s praznim trebuhom, nasitili z naglimi kretnjami in polnimi lopatami. Potem spet odvržejo lopate, ogenj na robu skromnega smrekovega gozdička na novo zaživi in ob plamenih se razvije pomenek. Kdaj pa kdaj doživijo tudi kaj takega, kar jim prinese novih misli in nove pogovore. Od karavanške strani je priskakljalo troje sn, dve stari in mladiči. Prejšnji večer so se odpravile na pašo preko plitve Save. Tam so se pale po strniščih in iskale tisto, kar so kmetje pustili na njivah. Predolgo so se ljubke živalice zadržale. Šele ob dnevnem svitu se vračajo z njiv preko savske stru-

ge v gozdove na desnem bregu Save. Mikavni prizor je sprožil nova kramljanja. Družba fantov in mož pripoveduje o tem dogodku še na Jesenicah, kjer stanujejo. Ko so ondani čepeli ob ognju, je neki gramozar ugledal krepkega gamsa, ki se je spustil z gora in obstal na skali nisko nad Savo. Nepremično je stal in strmel v gramozarje. — Zares nepozaben prizor, ki ga zlepa ne bodo pozabili. Nenavadno srečanje dveh svetov: divjake izpod triglavskega sveta, ki je strmela v gramozarje s hrvaških ravnic in bosanskih hribov. Žival je vzela pot pod noge šele tedaj, ko je izza ovinka z oglušujočim ropotom pripeljal tovarnjak in zmotil mir ob izvirkih Save. Lopate gramozarjev so spet zažvenketale... J. Z.

VIHAR POD TRIGLAVOM

Riše Milan Batista

Smrt na Okroglem

49 Stane je ležal ob debeli korenini in nemočno zrl v zvezdano nebo, ki je kot drobno okno trepetalo visoko med krošnjami dreves. Pomislil je — mogoče že stotiče to noč — na tovariše v votlini, ki so se srečno prebili iz hajke, ki še čakajo njega in nje, preden bodo iz planin in gozdov prinesli zastave svobode v tovarno, mesta in vasl.

50 Prav ta misel je mnogokrat, ko je bil položaj že skoraj brezupen, dajala moči partizanom — in tudi Stanetu je je dala. Počasi se je dvignil, najprej na kolena; pobral je svoje bergle, ki mu jih je bil prejšnji večer stesal krznar Lojz v Dupljah, pa se z njihovo pomočjo mukoma dvignil na noge. In nadaljeval je pot skozi molčeči Udin boršt do votline ob Savi.

51 Ko so se obrisi Kočne, Grintovca, in Kravavca jasneje začrtali na jutranjem nebu, ko se je že skoraj naredilo pomladno jutro, ki je kazalo na oblačen in pust dan — je bil Stane med svojimi v votlini. Prestrašili in razveselili so se obenem, ko so ga zagledali. Bil je izmučen, preznoben, opraskan in umazan od mokre zemlje — ampak bil je živ med njimi!

52 Stane se je spomnil Pavla Kerna z Dobrave. Ta nam bo pomagal — je pomislil — saj je naš človek! Poslal je ponj Ivana Strojca, ki je bil doma v bližini votline. Popoldne je Kern prišel v votlino. Obvezal je Stanetovo nogo, ob slovesu pa obljubil borcem, da jim bo poslal zdravnika in hrane. Niso mogli vedeti, da je Kern odšel od njih naravnost k Nemcem.

